

S & S i Donetsk opp av krigstrøtte ukrainere: t i krigssonen

KOBLER AV: Folk trosser krig og portforbud for å henge på Club S & S.

Den søte lukten fra tobakken, promillen og de blinkende lysene gjør at alt snurrer. Speilkulen står stille. I stedet synes hele rommet å rotere. Vannpipene legger Club S & S i et fåkesløv. Konturene av de dansende viskes ut, og da Sergej puster ut røyk enda en gang, føles det som man blir sugd inn i en disig underverden av skrytende latter, klinkende glass og omslyngede kropper.

Tilbake fra fronten

En silhuett går ut av røyken og dampen. Kledd helt i olivengrønt og med militærstøvler likner Aleksandr en som kommer direkte ute fra frontlinjen. Klubbens reglement tillater egentlig ikke gjestene å bære uniform, men en enkelt stor gullstjerne på hver skulder gjør ham til offiser, og personalet lar seg imponere av den høye rangen samt det faktum at han setter livet på spill for Folkerepublikken Donetsk.

Han spøker med bartenderne og tenner en sigarett.

– Overalt, er offiserens korte svar til spørsmålet på hvor på fronten han har kjempet.

– **Men vi er bare vanlige mennesker som setter pris på en hyggelig kveld sammen med gode venner, legger han til.**

Aleksandr bekrefter at det var på Club S & S den beryktede separatistkommandøren Arsen «Motorola» Pavlov fant sin andre kone. Bryllupet sto i juli 2014. Den ekteskapelige lykken skulle imidlertid ikke vare.

– Han er ikke lenger blant oss, sier den uniformskledde skikkelsen og tar en kort pause som for å vise respekt – Motorola var kjent for sin brutalitet overfor ukrainske krigsfanger og døde i oktober 2016 da en fjernutløst bombe eksploderte i oppgangen til

leiligheten hans i sentrum av Donetsk. Gjerningsmennene er fortsatt ukjente.

Taxi gjennom karantenen

Aleksandr setter ned seg hos kameratene sine, der flere drinker venter. Klokka nærmer seg langsomt tre, og det er fortsatt mer enn to timer igjen av portforbudet. Foran Club S & S står det et par illegale taxier. Disse sjåførene skal prøve å snike gjestene forbi nattens patruljer. Bildøren smekker igjen, og den unge fyren bak rattet får adressen.

– *Jeg trodde det var portforbud ... ?*

– *Hva skal jeg gjøre? Jeg må prøve å tjene penger, sier sjåføren, som kan øke lønnen sin betydelig ved å bryte reglene.*

Han trykker på gasspedalen og styrer ut i karantenen. Gatelyktene kaster et gulaktig skjær over de øde prospektene og forsvinner bak oss. Skikkelsen bak rattet forbaner amerikanerne i en lang tirade. De er skyld i krigen og dermed hans prekære arbeidssituasjon. Talestrømmen stopper brått når blålys blinker i bakruten.

– *Blin!* – pokker!

To ordenshåndhevere med folkerepublikkens logoer malt på siden av bilen stiger ut og utsteder en bot i en lengre prosedyre. Den gjelder sjåføren. Passasjerer bryr de seg ikke om. En betraktelig prisøkning gjør forhåpentligvis at det risikable prosjektet likevel lønner seg. De røde lyset blir mindre og mindre. Patruljebilen og pirattaxien forsvinner i natta.

utenriks@klassekampen.no

Personene som opptrer i teksten være anonyme siden det helst ikke skal oppstå mistanke om at de har overtrådt portforbudet. Derfor har Information brukt fiktive navn.

© Information
Oversatt av Lars Nygaard

er ikke intervjuet i denne artikkelen.

BEGGE FOTO: CLUB S & S

destilleriet i hovedstaden Tiraspol står som store ravnklumper bak bartenderen – men bare i treårsutgaven, som er litt skarp i smaken. Fra plassen på en barstol vifter Sergej med en solid bunt grønne rubelsedler og bestiller brandyen, som han foretrekker å spe med cola.

– Før krigen jobbet jeg i po-

litiet. Derfor stolte ikke det nye regimet på meg. De trodde jeg var mot republikken. Derfor måtte jeg i fengsel en måneds tid, forteller han, skåler for et nytt vennskap og tar en lang slurk.

Gullsmykker pryder håndledd og hals, tatoveringer kravler ut av T-skjorta.

– Nå har jeg skaffet meg et

levebrød: valutaveksling, sier ekspolitimannen.

Han forsvinner i en røyksky hver gang han puster ut etter å ha tatt et drag av vannpipa. En tung, nærmest hypnotiserende bass setter inn. Som et ekko av et ekko av et ekko runger den i ørene. Flomlysene veksler fortsatt, men i sakte film.